

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“,
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

**List za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrtletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Izjava zveznega kanclerja.

V narodnem svetu velja navada, da vsaki-krat, kadar nastopi nova vlada, poda nje predsednik izjavo, v kateri oriše načrt, ki si ga je izbrala vlada za svoje delovanje. Sicer se v Avstriji vlade tolikokrat menjajo, da za izjave novih ministrskih predsednikov ne vlada v javnosti posebno zanimanje. Toda tokrat je bila stvar vendar nekoliko drugačna. Prejšnja Bureševa vlada je podala ostavko ravno po volitvah, ki so se izvedle dne 24. aprila, in pa v času najhujše depresije. Zato dolgo časa ni bilo mogoče sestaviti novega državnega vodstva, zakaj strankam se ni posebno ljubilo, da bi prevzele odgovornost ravno v trenutku najtežjega položaja. Le po dolgih pogajanjih se je posrečilo dr. Dollfussu, da je sestavil novo ministrstvo. Javnost pa je tokrat vendar le z neko napetostjo pričakovala, kakšen načrt bo razvil dr. Dollfuss, ki je prevzel nalogo, da reši državo katastrofe, ki ji grozi na gospodarskem in finančnem polju.

Zvezni kancler je v svojem načelnem govoru res skoraj izključno obravnaval le gospodarska vprašanja. Njegov načrt se da izraziti v štirih poglavitnih točkah.

V prvi točki pravi dr. Dollfuss, da je njegova vlada trdno odločena, da varuje stalnost šilinga. Radi tega hoče tudi nadalje uporabljati vsa sredstva, da se Narodni banki ohrani zadostnega kritja v zlatu in tujih devizah. Računati je torej, da bodo stroge devizne odredbe trajale še naprej in v tem oziru v doglednem času ni pričakovati olajšav.

V drugi vrsti je zatrjeval zvezni kancler, da hoče na vsak način vzdržati ravnovesje v državnem gospodarstvu. Sicer je naglasil, da bo treba strogo varčevati, vendar pa ni napovedal novega znižanja uradniških plač, ampak hoče doseči potrebne prihranke pri drugih državnih izdatkih.

Nadalje se hoče nova vlada potruditi, da izboljša našo plačilno bilanco, in v kolikor se da to doseči, tudi našo trgovinsko bilanco. Po predstavi nove vlade bi se dalo to doseči na ta način, da se izdajo odredbe in prepovedi glede uvoza gotove vrste blaga. Poleg tega pa namerava vlada tudi v najkrajšem času izdati povabila na sosedne države, da sklenejo z Avstrijo nove trgovinske pogodbe, v katerih naj bi se glede uvoza in izvoza določili za posamezne države in za vrsto blaga kontingenti (množine) in pa preferenčne (prednostne) carine.

Končno je moral zvezni kancler omeniti tudi našo najbolj kočljivo točko, namreč še vedno nerešeno vprašanje Kreditnega zavoda. Omejil pa se je na upanje, da se bo z inozemskimi upniki posrečilo, da se doseže mirna poravnava.

To so poglavitne točke gospodarskega programa nove vlade. Na prvi pogled se vidi, da ta program ne vsebuje nič novega. Posamezne točke, ki jih je zvezni kancler orisal, imajo le bolj značaj pobožnih želj in nedosegljivih ciljev. Bolj potrebno bi bilo, da bi si vlada natančneje določila pota, po katerih hoče izpeljati naše narodno gospodarstvo iz doseganega zastoja. Kar se tiče odnošajev do inozemstva, so se zopet v prvi vrsti naglašali bratski odnošaji, ki naj vladajo med našo državo in med sosedno Nemčijo. Rešitev srednjeevropskega vprašanja pa si predstavlja dr. Dollfuss tako, da naj bi se zblizanje med poedinimi državami izvršilo le na strogo gospodarskem polju. Cilj srednjeevropskega bloka

bodi ta, da se v kolikor mogoče pospeši in zviša izmenjava blaga med sosedni. S tem je dosti jasno odklonjena vsaka misel politične zveze srednjeevropskih držav.

V sosednih državah je izzvala izjava zveznega kanclerja dosti simpatičnih odmevov, ker se iz nje vidi resna volja, da se postavi avstrijsko gospodarstvo, če treba, tudi brez tuje pomoči na lastne noge. Jugoslovanski glasovi se strinjajo tudi z mislijo, ki jo je razvil dr. Dollfuss o vprašanju srednjeevropskega bloka.

Tudi sklepajo iz vladne deklaracije, da Avstrija resno misli na ustvaritev dobrih in prijateljskih odnošajev do sosednih držav. Kar se tiče razmerja do Jugoslavije, bi se prijateljsko sodelovanje dalo lažje pospešiti, ako bi Avstrija vendar enkrat podvzela resen korak k rešitvi narodnega vprašanja na Koroškem. Toda ravno te važne točke se je dr. Dollfuss popolnoma izognil, tako da jugoslovanski krogi z upravičenjem grajajo pomanjkljivost vladnega programa v tem oziru.

Višek nasilja.

Tujci preprečili vzidavo spominske plošče in naprtili uradom težke skrbi. — Slovenci imajo vse pravice, samo ne na Koroškem. — Na cerkveni zid pritrjena spominska plošča pri belem dnevu odnešana ob navzočnosti orožnika. — Kje se nahaja plošča?

Nemški pregovor pravi: Nobeden ne more živeti v miru, če se to ne dopade zlobnemu sosedu. Ta izrek prav dobro paše za Št. Lipš pri Ženeku. Tam so gotovi ljudje, ki nočejo miru, ampak razdor med domačim prebivalstvom, ki je miroljubno.

Sestavljen se je odbor, ko se je trinajst let čakalo, da bi vzel to zadevo kdo v roke, ki si je nadel nalogo, da oskrbi spominsko ploščo, ki naj vsebuje imena vseh v župniji med svetovno vojno padlih vojakov. Prizadeti so denar vplačali in plošča je prišla. Plošča je 2 m visoka, 1 in pol metra široka in 20 cm debela ter stane 1000 S. Vzidava plošče se je pred približno enim letom zabranila s silo. Inž. Hey je tedaj zagrozil, da bo plošča razbita, ako se vzida. Slovenci so se uklonili sili. Okrajno glavarstvo v Velikovcu je odločilo nato, da bi vzidava plošče spasila zunanost cerkve, more pa se vzidati kje drugje. Medtem so naročili nasprotniki svojo dvojjezično ploščo. Deželna vlada je priziv odstopila škofijstvu, ker se tiče zadeva izključno cerkve, ki je odločilo, da se moreta plošči vzidati, če odbora zaprosita župnika za tozadevno dovoljenje. Slovenski odbor je pisмено zaprosil č. g. župnika za dovoljenje, da se sme slovenska plošča vzidati v cerkveni zid, in ga tudi dobil. Plošča se je nato pritrdila na cerkveni zid.

Kaj vse je mogoče v pravni državi, kjer

imamo vsi državljani enake pravice, kjer ima slovenska manjšina preveč pravic, ki jih je dobila od širokogrudnih Nemcev, in kjer dela razdor samo par slovenskih hujskačev, so pokazali dogodki, ki so se odigrali v Št. Lipšu. Gozdarski ravnatelj v Ženeku, g. inž. Hey more papeževati po mili volji in orožništvo mu asistira. Ima dobre zveze z višjimi uradniki. To pa mnogo pomeni.

Ko je slišal, da je slovenska plošča pritrjena, je šel k orožništvu in zahteval, da se plošča odstrani. Ko mu je orožništvo pokazalo odlok, je izjavil, da sname ploščo na svojo odgovornost. Prišlo je 6 Heyevih delavcev, Hey v lastni osebi, nadučatelj Pörsch, učitelj Fleiss in gozdar Kümel, ki so sneli ploščo in jo odnesli neznano kam. Takšen dogodek nas precej spominja na razmere v ameriških prerijah. Ali je to tatvina ali poškodba tujega imetja ali kaj drugega, je stranskega pomena, dejstvo je, da to po našem kazenskem zakonu ni dovoljeno. Ko se je šlo za protizakonito dejanje, je stal poleg orožnik v službi.

Zdaj bi vprašali: Ali je okrajnemu šolskemu svetu v Velikovcu znano, da je učitelj Fleiss, ker je letel obvestiti inž. Heya, zamudil eno uro dopoldanskega pouka? Ali ima orožništvo od okrajnega glavarstva v Velikovcu nalog, da asistira pri kaznivih dejanjih? Odgovor na to dvojje vprašanje bi nas prav zanimal.

Korenine socialnega zla.

Okrožnica Pija XI. o sedanji svetovni krizi.

Glasno in mogočno doni glas in preroška beseda božjega klicarja na Petrovem prestolu v propadajočo človeško družbo. Kar zaporedoma so prihajale v zadnjih letih znamenite poslanice vrhovnega svetovnega pastirja duš iz Vatikanskega mesta. Leta 1929 o krščanski vzgoji mladine, 1930 o krščanskem zakonu, 1931 o obnovi družabnega reda. In vsakokrat je prisluhnil vesoljni svet. Globok je bil vtis na vsakogar, ki je poslušal ali bral jasne, odločne odkrite besede učenika in vodnika narodov, ki edini kaže v zmedeni sedanji časi jasno usmerjeno in začrtano pot do resnice in življenja.

Najgloblji vtis pa je in bo napravila najnovejša okrožnica papeža Pija XI., izdana za pri-liko letošnjega praznika presv. Srca Jezusovega. V tej okrožnici razkriva papež strupene in zastrupljajoče korenine sedanje moralne, družabne, gospodarske krize. To so: umazani egoizem (sebičnost), nekrščanski nacionalizem in organizirani ateizem (brezboštvo).

Ali ni grda sebičnost — tako vpraša sv. oče — ali ni umazani egoizem, ki določa danes

medsebojno razmerje poedincev, družbe in narodov, tisto zlo, ki je privedlo svet na rob propada? Saj vzrašča baš iz korenine sebičnosti tisti pohlep, ki rodi „medsebojno nezaupanje, ki opustoša trgovino in vse človeške odnose; ki smatra vsak dobiček drugega kot lastno škodo, ki vse podrejuje lastnemu dobičku, ne da bi se brigal za blagor bližnjega, marveč barbarsko tepta pravice drugih.“

To socialno zlo sebičnosti pa rodi drugo še večje, če se vkorenini in razpase ne samo v posameznih, ampak tudi v večjih organiziranih skupinah, predvsem v narodih. „Kadar pa ta egoizem — tako sklepa sv. oče — izrabljač upravičeno ljubezen do domovine in s pretiranjem tistega svetega čuvstva pravega in zdravega nacionalizma, ki ga krščanska ljubezen ne samo ne graja, ampak urejuje, posvečuje in poživlja, postane vodilo v razmerjih med posameznimi narodi, potem se pod to krinko opravičujejo tudi največje krivice. In to, kar bi se smatralo med posamezniki kot nenravno, se ima v razmerjih med narodi za dovoljeno in se vrše največji zločin pod svetim imenom narodnega čuvstva.“

Tretja korenina socialnega zla sedanjega časa pa je brezboštvo. „Brezboštvo je vedno obstojalo — pravi papež —, toda kar označuje

sedanji tozadevni položaj je to, da je ta ateizem širokopotezno organiziran, razpreden po vsem svetu in pripravljen za napad in borbo. Ta v resnici peklena propaganda se poslužuje vseh človeških naprav, počenši od posebnih brezbožnih univerz do ljudskih šol, od teatrov do kinematografov, gramofona in radia, od knjige v vseh jezikih, od posebnih brezbožnih razstav in obhodov, od predavanj do ilustracij. Propagatorji tega brezboštva „ne divjajo samo proti katoliški veri, ampak sploh proti vsem, ki še priznavajo Boga kot Stvarnika nebes in zemlje, domišljajoč si, da se mir in sreča ne bosta vrnila na zemljo, dokler ne bo uničena zadnja sled religije.“

Kakor so pred osmimi stoletji pozivali papeži na križarsko vojsko proti Izlamu kot naj-silnejšem sovragu tedanjega krščanstva, tako kliče Pij XI. posameznike in narode v mogočno fronto in združen boj zoper te grobokope modernega človeštva in krščanstva: zoper sebičnost, lažinarodnjaštvo, brezboštvo. „V tej borbi se morajo združiti ne samo pravi katoliki, ampak vsi, ki še priznavajo in častijo Boga, ako nočejo, da zavladata anarhija in teror.“

Ker so pa gre tu za borbo ne samo zoper človeške ampak tudi nadčloveške, satanske sile, je treba poleg naravnih tudi nadnaravnih sredstev. To so predvsem molitev in pokora. V čudovitih, vznešenih besedah slika sv. Oče molitev kot vir duhovne obnove in socialne reforme, pokoro pa kot sredstvo za obnovo krščanskega idealizma. Zato določa, da naj škofje po vsem svetu ob priliki praznika presv. Srca Jezusovega odredijo osemdnevno molitve in zadoščenja. Kakor prerok Jeremija nad razvalinami narodovega življenja vzklikne sv. oče ob koncu pretresljive poslanice: „Nam pa ne preostaja ničesar drugega, kakor da pozivljamo ta ubogi svet, ki je prelil toliko krvi in odprl toliko grobov, ki je uničil toliko vrednot in del kulture, ki je oropal dela in kruha toliko ljudi, z nežnimi besedami svete Liturgije: Ljudstvo moje, vrni se k svojemu Gospodu in Bogu!“

Mi koroški Slovenci smo Piju XI. hvaležni za zares preroške, kraljevske, očetovske besede opomina in pobude. Hvaležni posebno za tako odločno, uničujočo obsodbo nekrščanskega nacionalizma, ki pod lažnjivo firmo ljubezni in zvestobe do domovine socialno in gospodarsko oškoduje in uničuje naše vero, delavno, pohlevno, zares domoljubno ljudstvo, ki pod zapeljivo krinko narodnjaštva zastruplja v naši mladini pravo zdravo in naravno ljubezen do naroda, v katerem se je po volji Stvarnikovi narodila, v katerem naj bi se po isti stvarniški volji razvila in rastla v svoji narodni samobitnosti.

Ne umeva se duh časa. Vse države ječijo pod gospodarsko krizo in tožijo. Najbolj tožita Nemčija in Avstrija. Jamranje je sicer že v nemški naravi in ga ne smemo vzeti preveč resno. Dejstvo je, da se godi Avstriji slabše nego Nemčiji, a vedno še ne tako slabo, kakor nekaterim našim sosednim državam, ki pa ne tožijo na vso sapo. In če je položaj slab, bi morali zahtevati vsaj od ljudskih zastopnikov, da storijo vse, da postanejo razmere vsaj znosne. Dogodki preteklih dni so vendar pokazali, da radikalnim desničarskim in levičarskim strankam ni do tega, da bi zidali na sedanjih temeljih, ampak hočejo podreti še to, kar je. Med te moramo prištevati narodne socialiste in komuniste. Hujši so narodni socialisti. Na prvi seji novo izvoljenega dunajskega deželnega zbora so uprizorili narodni socialisti tak nemir, da se je komaj izvolilo predsedstvo. Po seji so šli v Židovsko ulico in napadali židovske trgovce. Še hujši dogodki so se odigrali v pruskem deželnem zboru. Po izvolitvi predsedstva, ki ni izpadlo tako, kakor so mislili narodni socialisti, ker jih niso hoteli podpirati komunisti, so narodni socialisti stavili predlog, da se takoj skliče preiskovalna komisija radi gotovih zlorab. Proti komisiji sta govorila socialdemokrat in komunist. Komunist je rabil precej mastne izraze in obdolžil narodne socialiste, da imajo v svojih vrstah morilce. Po prerekanju je prišlo do spopada. Narodni socialisti, komunisti in socialisti so se obdelovali s pestmi in z nogami. Po zraku so frčali razni spisi, aktovke, tintniki in pričela se je splošna bitka. Poslanci so trgali iz klopi predale in lomili stole ter vse, kar ni bilo pri-

bito. Pretep je trajal skoro pol ure. Komunisti in socialisti so se morali nazadnje umakniti. Slika dvorane je naslednja: Stene, dragocene slikarije in razni kipi so pomazani in oškropljeni s krvjo in črnilom. Pohištvo na tribuni je uničeno, razdejani so vsi sedeži ministrov in tajnikov. Po dvorani leže po tleh noge stolov, deli pohištva, razbita očala in slični predmeti. Pred predsedniško tribuno, kjer se je vršil glavni pretep, so velike mlake krvi. Zadnje poročilo pravi, da je število ranjenih 12, poškodbe ostalih pa so lažjega značaja. Da bi mogli taki dogodki zunanje politično koristiti, je prav malo verjetno. To se je pripetilo v Nemčiji. In kolikor je pri nas boljše, naj kažejo naslednji dogodki: Dne 26. maja so imeli v Wörglu na Tirolskem narodni socialisti zborovanje. Po zborovanju, ki ga niso posetili predvsem domačini, je prišlo do spopada s socialisti. Le s težavo je mogla policija ločiti oba tabora. Dan navrh, dne 27. maja so zborovali narodni socialisti v Höttingu pri Inomestu. Dvorano so zasedli socialdemokrati, katere pa so narodni socialisti pretepli in jih izrinili iz dvorane. Dvorana je popolnoma opustošena. Kmalu nato je prišlo do ponovnega spopadu, pri katerem so igrali vlogo tudi noži. Ker je bilo orožništvo preslabo, je moralo priti na pomoč vojaštvo, ki je s silo napravilo red. Uspeh je bil nazadnje ta, da so našli po obeh spopadih 86 ranjenih, od katerih jih je moralo 36 v bolnico, 1 mrtvega, enega, ki umira, in 20 aretacij. Aretacij je bilo pač veliko premalo. Zdi se nam, da se hoče našo državo naravnost uničiti. To je nezaslišano, ko se vlada trudi, da omogoči svojim državljanom znosno življenje.

O položaju v Nemčiji je govoril znani francoski novinar Sauerwein. Naglasil je, da je parlamentarna demokracija doživela v Nemčiji popoln neuspeh, ki je na eni strani posledica premale prilagoditve weimarske ustave resnični demokratični zrelosti nemškega naroda, na drugi strani pa posledica vojnega mišljenja, ki se vse bolj uveljavlja tudi v nemški zunanji politiki. Nacionalizem je postal zbirališče vseh nezadovoljnih in častihlepnih, ki niso našli dovoljnega polja za svoje udejstvovanje v okvirju socialne demokracije, centra in komunizma. Nacionalizem predstavlja v Nemčiji elementarni val, ki prihaja iz globine narodnih plasti in ki bo pljusnil tudi čez meje Nemčije. Državna bramba je danes dejansko gospodar položaja. Iz njenih vrst bo morala iziti vlada, ki bo mogla napraviti v Nemčiji zopet red. Civilna državna vlada je že mnogo preslaba, da bi mogla dobiti kredite v inozemstvu ali pa doma. Docela logično je, če se vojaški svetovalci Hindenburga zavzemajo za pritegnitev Hitlerja v vlado. Pomankanje izvedljivega programa bi to sedaj tako radikalno stranko kmalu spravilo v pravi tir in ji odvzelo ost, ki je sedaj naperjena zlasti proti inozemstvu. Na zunaj bi v takem primeru Hitler doživel poraz za porazom, na znotraj pa bi njegov program dovedel do popolne finančne katastrofe. Hitler se dobro zaveda, da brez stare birokracije ne more nikamor. Sauerwein ne veruje, da bi mogel Hitler v Nemčiji uvesti fašistični režim. Zato mu manjka predvsem sposobnosti voditelja. Za obnovo monarhije pa nima niti bivši prestolonaslednik, niti kateri izmed ostalih sinov bivšega nemškega cesarja, niti hesenški nadvojvoda in zet italijanskega kralja potrebnega prestiža. Razvoj v Nemčiji sili sam po sebi do vzpostavitve izjemnega nasilnega režima, ki nima nobene zveze z demokracijo in ki se bo opiral samo na državno brambo kot element reda in miru. — Kaj znajo hitlerjevci, so pokazali na zadnjih sejah pruskega deželnega zbora. Znajo na široko odpirati usta in se pretepati, drugega pa dejansko nič. Isto smo doživeli v dunajskem deželnem zboru. Kaj pozitivnega doslej še niso pokazali.

Lozanska konferenca. Trdi se, da bodo sprejeti naslednji sklepi: 1. Moratorij za politične dolgove (reparacije in vojne dolgove), dočim naj bi se končna odločitev o tem vprašanju v smislu priporočil bazelskega odbora strokovnjakov prepustila bodočnosti. 2. Upoštevanje stališča in položaja Zedinjenih držav, bo lozanska konferenca, ne da bi čakala na sklepe razorožitvene konference, sklenila prostovoljno znižanje izdatkov za vojaštvo. 3. V svrhu podpore podunavskim državam bo konferenca najbrže zopet začela razpravo o Tardieujevem načrtu in ga primerno razširila. To so seveda samo domnevanja.

DOMAČE NOVICE

Naš nacionalizem.

„Kölnische Volkszeitung“ je zapisala pred dobrim letom (marca 1931): „Resnična korist držav z narodnimi manjšinami zapoveduje, da z manjšinami lepo ravna in spoštuje njihove naravne pravice, njihovo kulturo in predvsem njihov jezik.“

Države torej nimajo pravice zatirati narodnih manjšin. Če to storijo, je to krivica in nasilje. Vsak narod in vsaka narodnost ima namreč naravno, od Boga dano pravico, da ohrani svojo narodno posebnost (individualnost), zlasti da ohrani svoj jezik. Tudi tukaj velja zapoved: Ne kradi! Ne kradi posameznikom in narodom njihove narodne individualnosti, njihovih narodnih pravic!

Vsako bitje ljubi samo sebe. Vsako bitje hoče sebe ohraniti. Človek ima naravno od Boga dano pravico, da ohrani svoje življenje, svoje dobro ime, svojo lastnino. Življenje mu ščiti 5. božja zapoved, dobro ime osma, lastnino sedma. Bog sam torej ščiti in varuje naše naravne pravice. Ne samo posamezniki, tudi narodi imajo naravno, od Boga dano pravico, da se ohranijo. In ta nagon po samoohrani, to je ljubezen do samega sebe. Pri narodih je to ljubezen do lastnega naroda.

Imamo torej pravico, da se ohranimo kot posamezniki in kot narod. Z drugo besedo: Imamo pravico, da ljubimo svoj narod. In ta ljubezen do lastnega naroda: to je naš nacionalizem. Nacionalizem v tej pravi meri je torej nekaj dovoljenega, nekaj naravno dobrega. Je nekaj bogohotenega. Obsojati je treba le pretirani nacionalizem, ki hoče zatirati in zaslužiti druge narode, ki gleda s prezirom, zaničevanjem in sovraštvom na druge narode. Ne to je pretiran nacionalizem, če narodi branjajo svojo narodno individualnost in jo hočejo ohraniti — to je njihova od Boga jim dana pravica! — marveč to je pretirani, paganski nacionalizem, če narodi druge slabše narode zatirajo in jih hočejo iztrebiti, uničiti!

Mi nismo in ne bomo biti pretirani nacionalisti, naš nacionalizem ali naša ljubezen do lastnega naroda obstoji le v tem, da hočemo ohraniti svojo narodno posebnost! Živeti hočemo, živeti tudi kot slovenska narodna posebnost, umreti nečemo — to je ves naš nacionalizem! In do tega nacionalizma, do te ljubezni do lastnega naroda imamo polno pravico. Nekateri mislijo, da v nemški državi te pravice nimamo. To je zmota! Tudi v nemški državi imamo pravico, naravno od Boga dano pravico, da se ohranimo kot narod.

Zato se ne damo begati, če nam očitajo nacionalizem. Naš nacionalizem je dovoljen in naravno dober. Obsojati je treba le oni nacionalizem, ki druge narode zaničuje, sovraži in zatira ali jih hoče celo iztrebiti in pokončati. Da, ta paganski, ta nekrščanski nacionalizem je vse obsodbe vreden!

Učeni jezuit dr. Mihael Gatterer, ki je pred leti deloval na Koroškem, je rekel: „Tudi jaz sem Nemec in ljubim svoj narod.“ To je bila njegova narodnostna izpoved, to je bil njegov nacionalizem. Isto pravimo tudi mi: „**Tudi mi smo Slovenci in ljubimo svoj narod.**“

To je naš nacionalizem in nihče nam vsled tega ne sme in ne more očitati, da smo pretirani nacionalisti. To je naša sveta pravica!

Letos zopet v Šmihel! Še nam je spominu lepa kmetska prireditve 1. 1927. in Finžgarjeva proslava lanskega leta v Šmihelu. Na obeh prireditvah se je zbiral narod in se v množici navduševal za naše ideale in črpal novega pogona in poguma za nadaljno borbo. Tudi letos pripravljamo za slovensko kmetiško ljudstvo na Koroškem nekaj novega. Ob košnji bomo, v najtežjem in najlepšem kmetovem delu, Ali ni veselje na vse zgodaj zjutraj slišati kosce? Zdrave naše fante in krepke može, ki jo mahajo po travniku, vmes pa vesel vrisk in tudi pesem. Mrzla rosa, ostru kosa... Ob košnji se vrši velik kos kmetovega dela, težkega in lepega. In ravno s to panogo dela hočemo počastiti kmetsko delo. Čast in slava kmetskemu delu in praznik kmetskega dela bo tekmovalje koscev dne 19. junija na Šerčerjevem travniku v Šmihelu. Pridite pogledat, da vidite, kdo bo boljši in bo odnesel prvo nagrado

in najlepši šopek od brhkega našega dekleta. Gotovo bo zanimivo. Poleg tekme pa je v načrtu še mnogo drugega za vid in sluh, pripravljeno od naših fantov in deklet. Prihodnjič bomo natančneje poročali, kaj vse bo. Danes na to prireditev samo opozarjamo in vabimo ter priporočamo, da štedite potrebne šilinge, da se morete udeležiti prireditve. Žal vam ne bo.

Škofiče. (Volitve.) Ker se ravno „Freie Stimmen“ hvalijo, da je gospodarska stranka že v naprej vedela, koliko bo imela glasov, naj povemo tudi mi, kako v resnici stvar stoji. Kljub vsej agitaciji proti naši stranki, ki se je izražala v zvijači in obrekovanju, se ji je komaj posrečilo dobiti 6 mandatov. Kljub strnjeni fronti nasprotnikov, ki so uporabljali vsa sredstva proti nam, smo dosegli isto število mandatov kot gospodarska stranka. Gospodarska stranka je seveda računala s tem, da bo s svojo močjo dala župana, a se je zelo vračunala. Naj se gospodarska stranka nikar ne hvali, ker ji je do župana pripomogel brez žreba samo socialist. To uslugo je morala gospodarska stranka seveda masno plačati, ker brez nič ni nič. Zanimivo pa je, da je tega človeka hvalil čuvvar postave v gostilni in ga predstavljal Celovčanom z besedami: Der ist der Mann, der uns im letzten Moment bei der Bürgermeisterwahl mit seiner Stimme gerettet hat! Pa mož je kljub častni besedi, ki jo je dal svoji stranki, da bo držal disciplino, snedel svojo častno besedo in se dal podkupiti kakor Judež. Poleg tega postopajo po volitvah pristaši te stranke s svojimi delavci prav sirovo. G. Scherling je, odslovil tri delavke, ki jih je sprejel v delo samo radi tega in tako dolgo, da je mogel dati izraza svojim notranjim čustvom. Par cvetk njegove visoke kulture: Eni od delavk je rekel: Ich muss Sie entlassen, da wir die Tschuschen und die Schwarzen nicht leiden. To je eno. Druga cvetka je sledeča: Dein Vater ist ein grosser Tschusch, infolge dessen werden Sie entlassen. Ta družina se vendar ni udeležila volitev. Kaj bi neki bilo, če bi Slovenci rekli: Die Deutschtlümmer leiden wir nicht! Gehen Sie zum Herrn Scherling, dort bekommen Sie Brot und Geld! Ta bi debelo gledal, ko bi moral pripraviti težke milijone, ki jih sam nima. Potem bi šele spoznal, da takšno postopanje z delavci ni na mestu. To naj bodi povedano našemu ljudstvu, da bo videlo razliko med pristaši naše in nemških strank. Ali imate, delavci, od teh ljudi sploh kaj pričakovati? Idite z njimi, če hočete zopet srednjeveške razmere! Razvoj bomo mi pazno zasledovali in če se dosednji sistem ne izpremeni, si bomo prisvojili metode naših nasprotnikov in dali delo samo našim ljudem, drugi pa naj iščejo pomoč pri g. Scherlingu in pri strankah, za katere se navdušujejo. Nazadnje se ne more iti preko dejstva, da je domače prebivalstvo naše občine slovensko.

Loče in okolica. (Cepec ostane, kdor mlati po drugih.) Kljub temu, da nas postrani gledajo in sovražijo pristaši drugih strank ter nas napadajo celo na cesti, vendar še nismo izgubili korajžje. Gibanja in navdušenosti v našem slovenskem ljudstvu je še vedno dosti ter ga ne morejo ustrahovati ne grožnje ne napadi. Od jeze zeleni se togotno spuščajo v večjih skupinah na mirne Slovence, ki se vračajo domu po javni cesti skozi Loče, in jih klopčajo. Vemo, da smo jim na poti, a zelo dvomimo, da bodo z napadi in zmerjanjem dosegli svoj namen. S kričanjem in vpitjem so včasih imeli uspeh edino „jesiharji“, ki so prodajali svojo kislo robo. Če računajo, da nam bodo vzeli ljubezen do naše slovenske narodne stranke in rodne zemlje s tem, da nas zmerjajo s čuši in pretepajo za prazen nič, tedaj se strašno motijo. Saj nosi še vsak zaveden Slovenec v svoji notranjosti toliko zdravega jedra in čile moči, da se ne bo dal zelencem obdariti s kurjo slepoto. Pred volitvijo se plazijo tudi okrog Slovencev kot zvite lisice in obljubljajo zračne gradove, ki se razblinijo že brez solčne toplote. Požrtvovalnost in ljubezen naša do slovenskega naroda mora biti zvesta in močna, kot je bila naših prednikov v minulih davnih časih. Hodimo po njihovih stopinjah in se ne menimo za napade in zmerjanja, ker star pregovor pravi: Cepec ostane, kdor mlati po drugih.

Vovbre. (Obisk jugoslovanskih pevcev.) Mešani pevski zbor, 18 po številu, iz Kranjske gore, pod vodstvom g. Plantev Lojzeta, tukajšnjega rojaka, je po izletu po Koroški dne 22.

maja popoldne posetil domači kraj svojega pevovodje. Veličastno je bilo slišati dobro izvežbani zbor pri blagoslovu v tukajšnji cerkvi kakor na starem gradu, kjer so zapeli par narodnih pesmi, in na domu g. pevovodje pri Mariču, kjer je donela domača pesem do 6. zvečer, nakar so se pevci odpeljali z lastnim avtomobilom preko Jezerskega doma. Kličemo Vam, da še pridete! Če so že med nami politične meje, kulturnih ne bomo delali sami.

Odprodaja različnega blaga, nizko pod ceno, radi prestavka v trgovini.

Postrežemo 73 v slovenskem jeziku!

KLEMENJAK

Celovec, Kaiser-Franz-Josefsplatz 3

Sele. (Materinski dan.) 22. maj je zopet pokazal, kako se nam je priljubilo slavlje materinskega dneva. Zjutraj nabita cerkev, cele vrste mater in otrok ob obhajilni mizi, do zadnjega kottička napolnjena dvorana popoldne — vse to je pričalo, da se matere zavedajo važnosti svojega poklica in otroci svoje hvaležnosti do njih. Popoldanski spored je bil izredno srečno izbran in zanimiv. Deklamacije so se vrstile z dvo- in trospevi otrok, vse tako srčkano in ljubko, da smo strmeli, se smejali in si brisali solze. Kako prikupna je bila otroška igra „V boj za mamico“, iz katere je odsevala ljubezen in požrtvovalnost otrok, ki so šli v boj zoper smrt, ker jim je hotela ugrabiti mamico. Več točk in napevov je zložila gđc. Tilka Lamprechtova, vse točke je naštudirala z otroci, zato so jih ti tako izvrstno podali. Tudi govor ji je privrel iz srca. Kot zadnjo točko so igralci izobraževalnega društva igrali igro „Genovefa“, zgodbo matere, velike v trpljenju in zvestobi in odpuščanju. Čeravno zaposleni z vsakdanjim delom, so se požrtvovalno potrudili, da so priredili to ganljivo igro in z njo nekako kronali slavlje materinskega dneva. Vsi, otroci in odrasli, so se na tem slavlju postavili, posebej pa naj vendar omenimo županovo petletno Tereziko Marto, ki je nastopila kot pevka v trospevu „Vrednost mamice“, kot vila v igri „V boj za mamico“ in kot Boleslavček v „Genovefi“, tako naravno in pogumno, da se ji je vse čudilo. Prireditev je naredila na navzoče globok vtis, da je vse odhajalo polno hvale. Takih vzgojnih prireditev si želimo še več.

Jerberg. (Razno.) Kljub gospodarski krizi moramo biti vendar hvaležni, da nam je nebo naklonilo izdatnega dežja. Dasi je prišla vigred zelo pozno, imamo pa sedaj tako vreme, da nam ne bo zmanjkalo krme, sadja in tudi ne žita, ako ne pride kaj vmes. Tako upamo, da bomo lažje preostali krizo. — Tukajšnji posestnik Majerhofer si je naročil od tvrdke Linhardt na Nižjeavstrijskem krasen mlin, ki odgovarja vsem zahtevam umetnega mlina ter je vredno, da si ga posestniki ogledajo. Pripomniti je še vredno, da se je našega Kolmana o priliki poroke spomnila s krasnim darilom in še z lepšimi čestitki tvrdka Jurko Renhofer, za kar ji ostane gotovo hvaležen vse življenje.

Koroške novice. 19. maja so celovski cariniki pregledali kovčeg, ki je bil naslovljen na Lucern v Švici. Našli so v njem 13 zavojčkov bankovcev po 100 S, skupaj 130.000 S. Denar je bil zaplenjen, g. Annibas z Dunaja pa je romal v zapor. — Podpiranih brezposelnih je bilo na Koroškem dne 21. maja 11.667. — „Arbeiterwille“ nas napada radi članka „Kako morejo štediti naše občine“, ki je izšel v 14. številki. Pravi, da je dala krščansko-socialna zveza leta 1930 svoje glasove vladni stranki. Povedati moramo listu, da S. K. S. Z. ni politična organizacija, ampak samo kulturna, in nima z volitvami ničesar opraviti, tedaj tudi nikomur ne more dati glasov. Dejstvo pa je končno, da zastopa socialna demokracija interese slovenskega delavstva samo v toliko, kolikor dovoljuje Heimatbund. Socialdemokratska stranka ni samostojna stranka kakor naša. Predobro poznamo položaj in naj ti ljudje ne delajo iz črne belo. Govoriti o slovenskih klerikalcih na Koroškem je preneumno, ker pri nas ni klerikalcev in ne liberalcev, ampak samo Slovenci. In če nam socialna demokracija napoveduje boj, so ga povzročili njeni voditelji, ne pa mi. — „Kärntner Tagblatt“ piše v svoji 118. številki o gospodar-

skih razmerah v Jugoslaviji. Kolikor poznamo mi položaj, v Avstriji ni nič boljše in je Avstrija s svojimi uvoznimi prepovedmi veliko pripomogla, da se je položaj v sosednih državah poslabšal. Če bodo uvozne prepovedi končno naši državi koristile, bo pokazala bodočnost. V Jugoslaviji imajo zakon o zaščiti zadolženih kmetov, o katerem bomo še pisali, pri nas ga nimamo, v Jugoslaviji še ni moratorija, pri nas pa se bo proglašil že ta teden. Pri razmerah, ki vladajo pri nas, pisati o gospodarskem položaju v sosednih državah in ga slikati prav črno, je po našem mnenju zelo neprimerno. Posebno vladni list naj bi bil umerjen. — Ker so blagajne prazne, se izplača deželni uradnikom junijska plača v dveh obrokih. — Dne 23. maja zvečer je v Tinjah pogorelo Kramerlovo gospodarsko poslopje. Tinje bodo prišle v položaj, da postavijo, kar se tiče požarov, rekord. — Na javno dražbo pride pri okrajnem sodišču v Dobrli vasi dne 30. junija Šrancovo posestvo v Pribli vasi (14.307—9538 S); dne 6. junija pri istem sodišču Ruesovo posestvo v Šmarkežu (23.805—20.600 S); dne 13. junija pri okrajnem sodišču v Beljaku Bvatnikova koča v Spodnjem Dobju (18.667—12.445 S). — Za preklicnega učitelja na Radišah je bil imenovan Jonke Bruno in v Železni Kapli Kampl Josip. — Sejmi v juniju: 1. v Beljaku, 11. v Bistrici na Zili, 13. v Pliberku, 24. na Djekšah. — Dne 25. maja sta se peljala zakonca Supan, p. d. Kaluder v Krasnici pri Rudi na trg v Velikovec. Pri mostu čez Mlinski graben se je splašil konj, kmet in kmetica sta tako nesrečno padla, da sta se ubila.

NAŠA PROSVETA

Slovenska krščansko-socialna zveza za Koroško

iskreno vabi k pevski prireditvi

„Naša pesem“

ki se vrši

v nedeljo, dne 12. junija, ob 3. uri popoldne na dvorišču Narodnega doma v Dobrli vasi.

Na prireditvi nastopijo moški zbori z Brnce, iz Št. Janža, Kotmare vasi, Radiš, Škocijana, Št. Vida, Št. Petra na Vašinjah, Kazaz in iz Št. Lipša.

SPORED:

1. Pozdrav.
2. Skupni zbor: „Nmač čriez jizaro“.
„Vse te ušne ljite moje“.
„Ze rošce po polju cvetejo“.
3. „Harmonija pesmi v disharmoniji življenja“ govori.
4. Tekmovanje posameznih zborov s koroško narodno pesmijo.
5. Skupni zbor: „mam pa mlinč pod kvancam“.
„Pojdam v rute“.
„Sm se rajtov ženiti“.
6. Šaljivke „Naš maček“, „Smolar“ itd.

Med odmoril svira godba šmihelske požarne brambe.

Vstopnina 50 g do 1 šilinga.

Predprodaja vstopnic pri Jošku Toplič, P. Eberndorf.

V slučaju slabega vremena se vrši prireditev v dvorani.

OSREDNJI ODBOR.

Podjunčani, dajajte zvestobo!

K prireditvi „Naša pesem“.

Res izredno možati so naši vrli pevci. Za prireditev v Dobrli vasi verujejo hkrati v naklonjenost neba in v zvestobo domačega ljudstva. Ta silna njihova vera jih ne bo mogla varati. Sicer pa najbrže pravilno slutijo, da Podjunčani nikakor ne bodo hoteli zaostajati za Rožani, ki so svoječasno na boroveljski prireditvi z izredno številnim posetom doprinesli veličasten dokaz, da se ne sramujejo lepote svojega preprostega domačega življenja in da vedo dobro častiti tudi svojo domačo melodijo. Saj je naša pesem tako bogata življenja, ko govori o jezeru in Dravci in gmajnici, o roži in vigredi in dekletu, o mladosti in ljubezni in zvestobi. Saj je v tej pesmi dober kos zdravja in notranjega bogastva naših prednikov.

Podjunčani, potrdite vero fantov-pevcev in jim dajajte zvestobo! Da se znajde rod naše Podjune od Grabštanja do Pliberka in od Djekš do Jezerskega vsaj enkrat v svojem glavnem mestu pod Rozarijo. Tiho in preprosto življenje

ličnih podjunskih vasi naj tokrat izzveni v harmonijo ene doline in enega ljudstva! Naj si vsaj enkrat podajo roke pevci z Zile in Roža in gorijskih krajev in podjunskih župnij, da bo doživela misel zvestobe in ljubezni svoj veliki dan. Moderni dnevi sicer trgajo vasi in dolino in deželo, a v nas je želja po veliki družini silnejša od prej! Enkrat vsaj naj naglasimo, da nočemo trgati tisočletja našega svojstvenega življenja na tej sveti naši zemlji, marveč da hočemo ostajati člen zlate verige življenja koroških Slovencev iz zgodovine naših vojvod in starešin. Janežičev, Einspielerjev v današnji dan našega novega hotenja in življenja in naprej v drugo tisočletje.

Vredna je naša pesem velike zamisli. Naša pesem, ki tako polna harmonije v besedi in noti govori o ljubezni do domačije in zemlje, o spoštovanju do očeta in matere in brata, o lepoti stvarstva in dobroti Stvarnikovi. Ob harmoniji naše domače pesmi naj se narodi v nas želja po notranji ubranosti našega mišljenja, čustvovanja in hotenja. Da bodo iz te želje rastle celi možje in cele žene. Le ti bodo ustvarjali harmonijo in polnovrednost naših družin. In iz takih harmoničnih družin bo rasel in uspeval zdrav in enoten narod, ki bo ostajal zvest sebi in bo gojil spoštovanje do sosedu, ki bo član velike družine narodov na zemlji.

Iz te misli, Podjunčani, računamo na vašo zvestobo in na svidenje v Dobri vasi!

Borovlje. (Trije vaški svetniki.) Po daljšem odmoru nastopijo dne 5. junija zopet enkrat boroveljski igralci pri Cingelcu na Trati z veseligrigro „Trije vaški svetniki“. Igra se uprizori v Spodnjem Rožu prvič. Začetek točno ob 3. uri popoldne.

Loče. (Društveno.) Izobr. društvo „Jepa“ v Ločah bo nudilo z veseligrigro „Davek na samce“, ki jo uprizori dne 5. junija ob 8. zvečer in dne 12. junija od 3. popoldne pri Ročičniku (A. Pušnik) v Ločah, obilo smeha. Pustimo tožbe o slabem položaju vsaj nekaj ur ob strani, nasmejmo se pošteno in izrecimo domačemu društvu priznanje za trud s polnoštevilno udeležbo.

ŽENSKI VESTNIK

Materinski dan v Svečah.

Dne 22. majnika smo praznovali z vsem sijajem, z vso prisrčnostjo materinski dan. Cerkev je bila bogato ozaljšana s cvetlicami. V častnem številu so sprejele matere z otroci angelski kruh. Slavnostni govor je segel materam globoko v dušo. „Čast in dostojanstvo človeškega rodu sloni na materi,“ je bila vsebina pridige. — „Mati, kako je mogoče vzgojiti toliko otrok, ki jih šteje vaša družina?“ vpraša popotnik mamico. „Ker otroke ljubim, ker jih imam rada,“ odgovori mati. Najlepši kras vsake družine so dobro vzgojeni otroci. Bujno cveče rože na oknih potrebujejo mnogo solnca, prilivanja, negovanja. Dobra mati daruje Bogu neprenehoma, ob vsaki priložnosti za svoje otroke premagovanje, rože za blagor svojih otrok, da svoje ljubljence z božjo pomočjo dobro vzgoji.

Izvincerkvena slavnost se je vršila popoldne pri Adamu. Dvorana je bila nabito polna mamic in gostov. Še na omari so sedeli otroci. Iz družine Jug, Borovlje, so prišli štirje gostje. Č. župnik je slavil v govoru ljubezen in žrtev v materinem življenju, deklice so dovršeno lepo povedale voščila materam, pa tudi fantje so glasno in z radostjo izrazili mamicam, da hočejo svojo mamico prav prisrčno razveseliti. Sledil je jako ljubki prizor, igran od otrok dovršeno.

Šestnajstletna Črnjeva Nani iz Vesce je sedela na stolu, igrala in pela ljubko na kitaro. Poleg nje je stalo 6 otrok: tri deklice, trije fantje. Zapeli so prisrčno pesmico:

Danes smo se tukaj zbrali,
ker smo vas pričakovali;
hajd nam mnoge kuharce,
da potica speče se.

Mandelne smo že zrezljali,
sladkih tud rozin pridjali.
Sladkor tolčemo drobno
in ga zmešamo v testo.

Oh kako nam je vzkipelo,
da ga gledat je veselo!
Čakati ne smemo več,
hajd potico hitro v peč!

Peci, peci se potica,
lepo prosi kuharica.
Težko čakajo že vsi.
Zvoli — prosim, kdo želi.

Spretno so igrali domači igralci igro „Človeški poklic“. Mešani zbor je zapel mamicam pesmice. Zapel je tudi velekrasno pesem: „Rožmarin“.

Tam na vrtni gredi raste rožmarin.
Pridi ob slovesu, dam ti ga v spomin.
Deni na srce ga, čuvaj ga skrbno,
morda kdaj ob njem ti rosno bo oko.
Rožmarin povene, ž njim spomin bo vzet.
Tudi ti boš nosil v srcu veli cvet.
Ko odhajaš v daljni in neznani svet,
naj povsod te spremlja rožmarinov cvet.
Vzbujaj naj spomine polne nežnosti,
sreče in radosti, zlatih, mladih dni.
Vedno drag ti bodi cvet podan v spomin,
le zato utrgan — bil je rožmarin!

Praznovali smo materinski dan s čistim veseljem. Z vso ljubeznijo bomo mamicam delale, žrtvovali, da bo srečen slovenski rod, da bo srečna družina.

GOSPODARSKI VESTNIK

Zveza koroških zadrug je imela 12. maja svoj občni zbor. Poročilo o desetem upravnem letu pravi, da je bilo v Zvezi včlanjenih lani 42 zadrug in 15 članov načelstva in nadzorstva s skupaj 57 deleži po 100 S. Jamstvo znaša tedaj 57.000 S, rezerve znašajo 15.000 S in zadružni sklad okrog 5000 S. Članice so vložile lani 202.000 S, v primeri z letom 1930 za 26.000 manj. Posojil so dobile članice 204.000 S, to je za 85.000 S več. Obrestna mera za vloge je znašala 5 in pol odstotka, za posojila 8. Lanski celotni denarni promet je znašal 2,7 milijona S. Čistega dobička je bilo 309,25 S, ki se je prepisal rezervnemu skladu.

Sejmske legitimacije za XII. Ljubljanski velesojem, ki se vrši od 4. do 13. junija, se dobe v upravi našega lista, ki oskrbi po potrebi tudi vizum. Kdor hoče stanovanje, se mora zglasiti takoj ob prihodu v Ljubljano na kolodvoru pri Stanovanjskem uradu velesojma. Stanovanja so poceni in čista. Obrtnik, kmet, godbenik, trgovec, športnik, ljubitelj radia, industrialec, sploh vsak bo našel to, kar si želi. Že to soboto se velesojem otvori. Ne zamudite prilike in posetite ga! Velesojmska legitimacija stane 30 Din., viza 20 Din., skupaj 50 Din. ali okrog S 6.30, po pošti samo po povzetju.

Tržne cene. Velikovec: konji 300—500 S komad, biki 0.60—0.65, pitani voli 1—1.50, vprežni voli 0.80—0.95, junci 0.70—0.85, teleta 1.10—1.20, ovce 0.55—0.75, koze 0.30—0.50, plemenski prašiči 1.80—2.30, pitani 1.70—1.80 S za kg žive teže. Jajce 8—9 g, sirovo maslo 3.60—4.40 S, pšenica 33, rž 32, ječmen 25, ajda 24, proso 23, oves 23, grahorca 30, konoplje 60 g. — Dunajski trg je bil pretekli teden zelo živahen. Mesne svinje so se podražile za 10, pitane pa za 2 do 5 grošev.

RAZNE VESTI

Drobne vesti. V Walpersdorfu na Gradiščanskem je pomožni delavec Zeltner ustrelil opekarnarja in bivšega deželnega glavarja Schreinerja, svojega delodajalca. Schreiner je tast hrvaškega deželnega svetnika dr. Karalla. Zeltnerja, ki se je sam javil orožništvu, prav slabo ocenjujejo. — Za dunajskega župana je bil zopet izvoljen Karel Zajc. — Dunajski občinski finančnik Hugo Bretnar namerava podati ostavko na svoj položaj. — Poslanec Kunschak, vodja dunajske krščansko-socialne stranke, je odstopil, ker se mu ne dopadejo več razmere v stranki. Desno krilo njegove stranke je že dalj časa rovarilo proti njemu, on pa je bil tako možat, da je odstopil prostovoljno. Posvetil se bo sedaj dunajskemu krščansko-socialnemu delavstvu. — Očetov dan bomo

praznovali letos v prvem tednu oktobra. — V Avstriji je zabeleženih 76.153 avtomobilov. — Ostale države: Vsled umora Dimitrije Mihajlo-vega je policija aretirala 250 Macedoncev. Listi zahtevajo, da vlada napravi red in prepreči nadaljna pokolja. — Belgijska vlada je bila sestavljena. Ministrsko predsedstvo in finance je prevzel Renkin. — V Španiji se nadaljujejo nemiri dan na dan. Tudi republika ni vse. — Nad nekaterimi pokrajinami v Angliji so se utrjali oblaki. Na ulicah je stala voda 1.75 m visoko, ves trgovinski promet je prekinjen, več tisoč hiš je poplavljenih, letina je popolnoma uničena in mnogo živine je poginilo. — V San Salvadorju je bil hud potres, ki je porušil mnogo mest. Mnogo oseb je bilo ubitih. — Iz Strassbourga poročajo, da je ekspresni vlak, ki vozi med Bazlom in Ostendom, skočil s tira pred postajo Strassbourg. Strojevodja je bil pri tem ubit, kurjač pa hudo ranjen, 40 potnikov je dobilo lažje rane. — Japonska je dobila novo vlado. Vlada je koncentracijskega značaja, vendar prevladujejo v njej predstavniki vojaških grogov. Ti zahtevajo, da mora postati Mandžurija na vsak način japonska pokrajina. Kaj bosta rekli k temu Kitajska in Rusija, se bo šele videlo. Da pride kmalu do miru v Mandžuriji, ni izgledov. Klalo se bo še naprej. — Japonci so samo v Angliji naročili 500.000 pušk, veliko pa tudi v Franciji in Češkoslovaški.

Zahvala.

Podpisani izrekajo prisrčno zahvalo za iskreno sožalje, počestčenje, duhovna opravila in udeležbo pri pogrebu prečastitega gospoda

Ivana Hutter-ja

vpokojenega profesorja realke, kn. šk. svetnika, odbornika Mohorjeve družbe, častnega občana občine Globasnica itd.,

vsem, prav posebno zastopniku škofijstva, mil. g. kano-niku Podgorcu in vsej prečastiti duhovščini, ravnatelju in zastopnikom Družbe sv. Mohorja, ravnatelju realke v Celovcu in ljudske šole v Št. Jakobu, občinskemu zastopstvu z županom, požarni brambli v Št. Jakobu, pevskega zboru ter vsem verskim in svetnim organizacijam še posebej.

V Globasnici, dne 25. maja 1932.

Alojzij Hutter, župnik
v Krčanjah, brat.

Družini Hutarjevi v Globasnici in Kovačeva
v Greblnju z vsemi sorodniki.

86

Uslužbenca, mladega fanta iz poštene družine, od 14. do 16. let starega, takoj sprejme trgovac v Celovcu. Stanovanje in prehrana v hiši. Naslov v upravi lista. 85

Halo!

Halo!

Igra

Miklova Zala

se zopet igra, in sicer v nedeljo, dne 5. junija 1932 ob 3. uri popoldne v Globasnici pri Šoštarju. Uprizorijo jo igralci iz Žitare vasi.

Med odmori se vrsti petje raznih zborov
Vstopnina običajna.

Od blizu in daleč vsi prijazno vabljeni!

87

O d b o r.

Inserirajte v Koroškem Slovencu!